

βαθοκόπημα τό, Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βαθοκοπῶ*.

Βαθεῖα καλλιέργεια τῆς γῆς.

βαθοκόπος ό, Χίος—Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάθος* καὶ τοῦ *-κόπος*, περὶ οὗ ὡς παραγωγικῆς καταλ. ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 245.

Ὁ σκάπτων βαθέως τὴν γῆν. Συνών. *βαθξάτορας*.

βαθοκοπῶ Χίος—Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαθοκόπος*.

1) Σκάπτω, καλλιεργῶ βαθέως τὴν γῆν ἔνθ' ἄν. 2) Μεταφ. ὁμιλῶ περὶ σπουδαίων πραγμάτων ἢ ὁμιλῶ αἰνιγματωδῶς Χίος: *Βαθοκοπᾷ* αὐτός.

βαθολογῶ Θράκ. Ρόδ. Χίος *βαθολοῶ* Ρόδ. Μετοχ. *βαθολογισμένος* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαθολόγος* ἢ κατ' εὐθείαν ἐκ τοῦ οὐσ. *βάθος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-λογῶ*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Ἀποκτῶ βάθος διανοήσεως Θράκ.: *Βαθολογᾷ* ὁ νοῦς. Συνών. *βαθένω* B1γ. 2) Λαλῶ μετὰ πολλῆς περισκέψεως, λαλῶ ὀρθῶς Χίος. β) Κατ' ἀντίφρ. λαλῶ πολλά, μωρολογῶ Χίος: *Πάω νὰ φύγω, γιατί θὰ βαθολογήσωμε*. 3) Εἶμαι ἀφηρημένος καὶ προσηλωμένος εἰς σκέψιν βαθεῖαν, ἐξίσταμαι διαλογιζόμενος Ρόδ.: *Τί διαλογίζεσαι καὶ βαθολόγησες; Σὲ βλέπω διαλογισμένον καὶ βαθολογισμένον* (σύννουν καὶ ἐκστατικόν). 4) Πίπτω εἰς λήθαργον Ρόδ.: *Κεῖνὰ ποὺ κάθουμουν ἐβαθολόγησα*.

βάθος τό, κοιν. Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) *βάθους* βόρ. ἰδιώμ. *βάχος* Κύπρ. *βάθη* Λήμν. Τσακων. *βάθ'* Ἡπ. *βάθης* Σύμ. *βάθκης* Κύπρ. *βάνθους* Θράκ. (Μάδυτ.) *βάθος* ό, Ἡπ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) κ.ά. Γενικ. *βάθου* πολλαχ. *βάθ'* πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. Πληθ. *βάνθη* Θράκ. (Μάδυτ.) *βάθηα* πολλαχ. *βάθᾱ* Πόντ. (Κερασ.) *βάθητα* Κρήτ. Κύθν. κ.ά.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *βάθος* Ὁ τύπ. *βάθη* ἐκ τοῦ πληθ. καθὼς καὶ τὸ *στήθη*, τὸ *χείλη* κττ. Τὸ *βάθης* ἐκ τοῦ ἐπεκτεταμένου πληθ. *βάθηα*. Περὶ τῆς γενικ. *βάθου* ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,43, διὰ δὲ τὸν πληθ. *βάθητα* αὐτόθ. 1, 402 καὶ 2, 45.

1) Βαθύτης κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ὕψος κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) Τσακων.: *Τὸ βάθος τοῦ γκρεμοῦ - τοῦ λάκκου - τοῦ πηγαδιοῦ - τοῦ ποταμοῦ - τῆς θάλασσας* κττ. Σ τὰ *βάθη* τῆς γῆς. *Βάθος* δυὸ μέτρων - ὀργυίων κττ. κοιν. Ὅσον βάχος εἶδεν ἢ χάλασσα τόσες ὀργυιές ἦταν ἢ ἄλυσίδα (ἐκ παρὰμυθ. *χάλασσα*=*θάλασσα*) Κύπρ. Ὅσο μικραῖνανε τὰ *βάθηα* καὶ μπαίνανε ἔς τὰ *ρηγά*, τόσο ἔχανε τὴ δύναμιν του ΚΜπαστ. Ἀλιευτ. 131. *Ἐχτάλεψεν κ' ἐχῶσεν ἂ ἀπέσ'* ἔς τῆς γῆς τὰ *βάθᾱ* (ἔσκαψε καὶ τὸ ἔχωσε μέσα κτλ.) Κερασ. || Φρ. *Ἡ τὸ ὕψος ἢ τὸ βάθος εἶτε ἢ τοῦ ὕψους ἢ τοῦ βάθους* (ἐπὶ ἀδιαφορίας περὶ τοῦ ἀποτελέσματος παρατόλμου καὶ ρυποκινδύνου ἐπιχειρήσεως). *Χαῖρε βάθος ἀμέτρητον* (ἐπὶ πράγματος ἀκαταλήπτου ἢ παραδόξου ἢ ἀνεκτιμήτου ἢ ἐπὶ μεγάλης ἀκαταστασίας ἢ ἐπὶ διανοητικῆς ἀσυναρτησίας. Ἡ φρ. ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου) σύνθηθ. *Μὴ τοῦ βάθου, μὴ τοῦ ὕψους* (ἐπὶ ἐπικινδύνου ἐπιχειρήσεως) Πελοπν. (Δημητσάν.) *Πῆε τοῦ βάθου* (εἰς μέγα βάθος) Πελοπν. (Κόκκιν.) *Πααίνου τ' βάθ'* (χειροτερεύω ἐνν. ἐκ τῆς ἀσθενείας) Στερελλ. (Αἰτωλ.) || Ἄσμ.

Σὰ βγῇ ἢ ψυχὴ ἀπ' τὸ κορμὶ καὶ δῇ ἔς τὴν ἡς τὰ *βάθη*, ἐτότες θενὰ πάνουσιν οἱ *πίκρες* καὶ τὰ *πάθη* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὰ *λόγια* πόμυλῃσαμε *γάνεις* δὲ θὰ τὰ *μάθη*, *ἱατί*, *πουλλί* μου, σ' ἀγαπῶ ἂ τοῦ καρδιᾶς τὰ *βάθη* (πόμυλῃσαμε=ποῦ μιλῃσαμε, ἂ=ἀπὸ) αὐτόθ.

Τῆς θάλασσας τὰ *βάνθη* | καὶ τὰ *δικά* μου *πάνθη* Θράκ. (Μάδυτ.)—Ποίημ.

Τ' ἀπάτητα τὰ *βάθητα* τῆς μαύρης λαγκαδιᾶς σου ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2, 86. Συνών. *βάθωμα* 1. β) Πυθμὴν Ἡπ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) κ.ά.: *Ὁ γκρεμὸς κάτω δὲν ἔχει βάθος* Ἡπ. Τὸ βάθος 'κὶ φαίνεται Κερασ. Συνών. *πάτος*. γ) Ἰσχύς Κύπρ.: Ἄσμ.

Τθαὶ 'πὸν τὸ *βάχος* τῆς φωνῆς ἢ γῆ χαμαὶ *βρυτδίστην* (βρυτδίστην=ἐβρυχήθη). 2) Ἀκμὴ Λήμν.: *Ἡ κουπέλλα εἶναι πλῆθ' ἔς τὸν βάθη* τ'ς *γὰ* *παθρηγιά*.

βαθουλλὰ ἐπίρρ. Στερελλ. (Ἀράχ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαθουλλός*.

Βαθέως. Συνών. *βαθξὰ* A1, *βαθικά*.

βαθουλλαίνω Ζάκ. Κρήτ.—ΑΠαπαδιαμ. Πασχαλ. διηγ. 92 *βαθουλλαίνου* Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαθουλλός*.

1) Κάμνω τι βαθὺ διὰ τῆς σκαφῆς, βαθύνω, κοιλαίνω Ζάκ. Κρήτ. Θράκ. (Σουφλ.): *Βαθουλλαίνου* τοῦ ξύλου Σουφλ.

2) Ἀμτβ. σχηματίζω κοιλότητα ΑΠαπαδιαμ. ἔνθ' ἄν.: *Βαθουλλαίνει ὁ τόπος*.

βαθουλλάδα ἢ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαθουλλός* καὶ τῆς καταλ. *-άδα* (I).

Κοιλότης. Συνών. *βαθούλλωμα* 2.

***βαθουλλατίζω**, *βαθ'λλατίζον* Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαθουλλός* κατὰ σύμφυρ. πρὸς ῥήματα Τουρκ. εἰς *-αδίζω -ατίζω*.

1) Βυθίζομαι εἰς ὕπνον ἢ λήθαργον. Συνών. *βαθένω* B2, *βαθυλογῶ* 3. 2) Σχηματίζεται ἐν ἐμοὶ πολὺ βάθος, ἐπὶ ἀγροῦ εἰς τὸν ὅποιον τὸ ἄροτρον εἰσέρχεται βαθέως.

βαθουλλομμάτης ἐπίθ. ἐνιαχ. *βαθ'λλουμάτ'ς* Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαθουλλός* καὶ τοῦ οὐσ. *μάτι*.

Ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς βαθεῖς ἐξ ἀσθενείας ἢ ἄλλης αἰτίας. Συνών. *βαθυμμάτης*.

βαθουλλομματίζω ἐνιαχ. *βαθ'λλουμματίζου* Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαθουλλομμάτης*.

Κοιλαίνονται, *βαθουλλώνουν* οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐξ ἀσθενείας ἢ ἄλλης αἰτίας: *Τί βαθ'λλουμάταις ἔτισ; σ' ἔφαγ'* ἢ δεῖνα;

βαθουλλός ἐπίθ. σύνθηθ. *βαθ'λλός* βόρ. ἰδιώμ. *βαθουλ-λός* Ρόδ. *βαθιουλλέ* Τσακων.

Ὑποκορ. τοῦ ἐπιθ. *βαθὺς* διὰ τῆς καταλ. *-ουλλός*.

1) Μᾶλλον βαθύς, βαθύς πως ἔνθ' ἄν.: *Ἀγγεῖο βαθουλ-λό. Μᾶτια βαθουλλά. Πιάττα βαθουλλά* σύνθηθ. *Λάκος βαθουλ-λός* Ρόδ. *Ἐπιού βαθιουλλοί* (ἐπιού=ὀφθαλμοί) Τσακων. || Ποίημ.

Φέρουν γλυκόχυμα *σιαφύλια* | σὲ *πατητήρια* *βαθουλλά* ΙΠολέμ. Κεϊμήλ. 108. Ἡ λέξις ὑπὸ τὸν τύπ. *Βαθουλλά* τοπων. Ἡπ. Συνών. *βαθουλλωπός*, *βαθουλλωτός*, *βαθούτσικος*. 2) *Βαθερός*, ὁ ἰδ., Πελοπν. (Μάν.)

βαθούλλωμα τό, σύνθηθ. *βαθούλλονμα* βόρ. ἰδιώμ. *βαθούλλωμαν* Πόντ. (Τραπ.) *βαθούλ-λωμα* Ρόδ. *βαθύλλωμαν* Πόντ. (Τρίπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βαθουλλώνω*.

1) Ἐσκαφὴ πρὸς σχηματισμὸν κοιλότητος σύνθηθ.